

MINISTERSTWO
SPRAWIEDLIWOŚCI

www.ms.gov.pl

Warszawa, 15.04.2016 r.

Podsekretarz Stanu

BM-1-041-106/1612

DSO-I-071-15/16

Dot. BPS/043-12-186/16

UMP: 16.04.19-00040

GABINET WICEMARSZAŁKA SENATU
sekretariat Wicemarszałek Senatu RP

Wpłynęło dn. 15.04.2016
Nr. MK1283
Podpis. Dobrowolska

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 20.04.16
nr. 2411 podpis. J

Pani

Maria Koc

Wicemarszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowne Pani Marszałko,

Odpowiadając na oświadczenie złożone przez Pana senatora Marka Martynowskiego podczas 12. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 10 marca 2016 r., uprzejmie informuję.

Treść oświadczenia wskazuje, że dotyczy ono indywidualnej sprawy konkretnego obywatela, prawomocnie rozstrzygniętej przez sąd w ramach jego kompetencji do sprawowania wymiaru sprawiedliwości.

Przeprowadzenie analizy przedmiotowego postępowania pod kątem prawidłowości wydanych przez sądy orzeczeń, pozostaje poza zakresem kognicji Ministra Sprawiedliwości, który zgodnie z art. 9a § 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. *Prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz.U. z 2015 r., poz. 133 z późn. zm.)*, dalej jako u.s.p., sprawuje zewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością administracyjną sądów, polegającą na zapewnieniu właściwego toku wewnętrznego urzędowania sądów, bezpośrednio związanego z wykonywaniem przez sądy zadań z zakresu sprawowania wymiaru sprawiedliwości i ochrony prawnej. Istota tego nadzoru sprowadza się do oceny prawidłowości oraz skuteczności wykonywania przez prezesów sądów wewnętrznego nadzoru administracyjnego (art. 37f § 1 u.s.p.).

Kwestie dotyczące sposobu prowadzenia postępowania dowodowego w indywidualnej sprawie, kompletności zgromadzonego materiału dowodowego, dokonywania oceny uzyskanych w toku tego postępowania dowodów, czy też oceny prawnej zgłaszanych wniosków lub roszczeń należą do sfery orzeczniczej zastrzeżonej do wyłącznej kompetencji

sądów. Zarzuty merytoryczne i proceduralne, co do nieprawomocnych rozstrzygnięć sądu wydanych przez sąd I instancji, mogą być badane jedynie w ramach kontroli instancyjnej sprawowanej przez właściwy sąd odwoławczy w przypadku skutecznego złożenia środków odwoławczych. Z treści oświadczenia wynika, że na skutek apelacji wniesionej od wyroku sądu rejonowego, postępowanie w sprawie dotyczącej zmiany warunków pracy i płacy było przedmiotem oceny sądu okręgowego.

Odnosząc się natomiast in abstracto do poruszonych w oświadczeniu zagadnień dotyczących pominięcia przez sąd przy wyrokowaniu faktu nielegalnej likwidacji przez pracodawcę stanowiska pracy, dodatkowo uprzejmie wskazuję, że w razie sporu dotyczącego zmiany warunków pracy i płacy faktyczna i prawna ocena zaistniałej sytuacji należy do sądu pracy. Postępowanie przed sądem w sprawach pracowniczych toczy się na zasadach przewidzianych w *ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz.U. z 2014 r., poz. 101 z późn. zm.)*.

Przedmiotem dowodu w postępowaniu cywilnym są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie. O wartości dowodowej poszczególnych środków dowodowych decyduje sąd według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału.

Sąd Najwyższy wyjaśnił, że ocena, czy określone fakty mają istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy zależy nie tylko od tego, jakie są to fakty, lecz także, a nawet w pierwszej kolejności, od tego, jak sformułowana i rozumiana jest norma prawna, która w rozpatrywanej sprawie została zastosowana. Dokonane ustalenia faktyczne oceniane są w aspekcie określonego przepisu prawa materialnego, który wyznacza zakres koniecznych ustaleń faktycznych i ma rozstrzygające znaczenie dla oceny, czy określone fakty, jako ewentualny przedmiot dowodu, mają wpływ na treść orzeczenia (wyrok SN z dnia 27 stycznia 2011 r., I CSK 237/10, LEX nr 784978).

Wypada również wskazać, że realizacja prawa do sądu, wynikającego z art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, wiąże się przede wszystkim z koniecznością zagwarantowania każdemu obywatelowi dostępu do sądownictwa. Dotyczy to możliwości uruchomienia postępowania przed niezawisłym sądem, przeprowadzenia postępowania na równych zasadach, z zachowaniem zasady sprawiedliwości proceduralnej oraz jawności, a także uprawnienia do uzyskania wiążącego wyroku sądowego. Nie obejmuje natomiast prawa do uzyskania ochrony prawnej w takim postępowaniu przez uwzględnienie powództwa. Jeżeli sąd rozpoznający sprawę nie dostrzega podstaw do podzielenia racji powoda, przeciwnie,

po przeprowadzeniu całego postępowania na wskazanych zasadach, dochodzi do przekonania, że żądanie nie jest uzasadnione, oddała powództwo. Taka ocena podlega kontroli w toku instancji, wiąże się z możliwością wniesienia właściwego środka odwoławczego albo na drodze nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których wnoszenie mieści się w standardach zawartych w art. 176 ust. 1 i art. 183 ust. 1 Konstytucji RP, nie gwarantuje natomiast uzyskania korzystnego dla strony skarżącej rozstrzygnięcia sprawy w postępowaniu przed sądem wyższej instancji oraz przed Sądem Najwyższym (por. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 5 czerwca 2013 r., I ACa 1565/12, LEX nr 1383541).

Z procezdurkemy,

PODSEKRETARZ STANU
w Ministerstwie Sprawiedliwości

Lukasz Piebiał